

Sygn. akt I C 67/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 27 listopada 2014r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący **SSR Ewa Przychodzka**

Protokolant Beata Wolny

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2014r. w Oleśnicy

sprawy z powództwa **R. K.**

przeciwko **D. Z.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego D. Z. na rzecz powoda R. K. kwotę 744,87zł (siedemset czterdzieści cztery 87/100) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 24.09.2012r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 986,77zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z. /

1. kal. 21 dni;

2. po prawomocności zwrócić pozwanemu 504,75zł tytułem niewykorzystanej zaliczki w sprawie;

27.11.2014r.

I C 67/13

UZASADNIENIE

Powód R. K. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego D. Z. kwoty 4.599,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 21.08.2012 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu swojego stanowiska powód podawał, iż prowadził działalność gospodarczą pod nazwą (...). W dniu 12.06.2012 r.

powód zawarł z pozwanym umowę, której przedmiotem było wykonanie przez jego firmę montażu 7 sztuk okien oraz dwóch progów w mieszkaniu pozwanego w P.. Ustalił z pozwanym wynagrodzenie w kwocie

6.400,00 zł, a w dniu podpisania umowy pozwany zapłacił mu zadatek w wysokości 1.800,00 zł. Powód wyjaśniał, iż zgodnie z zawartą umową obowiązek zakupu i dostarczenia okien spoczywał na powodzie, który

za ich zakup zapłacił kwotę 1.999,98 zł. Zdaniem powoda jego firma wykonała większość prac objętych umową takich jak: wstawienie okna w kuchni, pokoju sypialnym, pokoju dziecięcym oraz drzwi balkonowe i okna w salonie. Powód podawał, iż z uwagi na zakres prac, pracownicy

powoda nie wykonali całości prac w jednym dniu. Pozostałe prace polegające na wyregulowaniu i doszczelnieniu części okien oraz zamontowaniu dwóch progów miały nastąpić kolejnego dnia. Powód wyjaśniał, iż w następnych dniach jego pracownicy nie zostali wpuszczeni przez pozwanego do mieszkania aby móc zakończyć prace, pomimo, iż pozwany był za każdym razem obecny w mieszkaniu. W związku z brakiem możliwości dokończenia

prac powód wezwał pozwanego do zapłaty wynagrodzenia. Powód podawał, iż pozwany wystosował do niego pismo, którym wyznaczył powodowi termin dokończenia prac na dzień 31.08.2012 r. W odpowiedzi na to pismo powód poinformował pozwanego, iż z uwagi na brak dyspozycyjnych pracowników, którzy byli już przydzieleni do innych prac w różnych częściach Polski, może dokończyć prace u pozwanego w dniu 06.09.2012 r.

w godzinach między 8.00 a 12.00. Powód wyjaśniał, iż wobec braku odpowiedzi pozwanego na powyższe pismo, kolejnym pismem wezwał pozwanego do wyznaczenia mu terminu dokończenia prac. W odpowiedzi

na to pismo pozwany poinformował powoda, iż odstępuje od umowy, przy czym powód twierdził, że prace nie zostały zakończone z winy pozwanego i ponownie wezwał pozwanego do wskazania terminu zakończenia prac.

Powód podawał, iż pozwany do dnia wniesienia pozwu nie wyznaczył powodowi terminu zakończenia prac i nie zapłacił pozwanemu należnego wynagrodzenia.

W odpowiedzi na pozew pozwany D. Z. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany wyjaśniał, iż bezsporny jest fakt zawarcia przez niego z powodem umowy o montaż okien w swoim mieszkaniu. Pozwany podawał, iż w lipcu 2012 r. po złożeniu zamówienia i uiszczeniu zaliczki przyjechała do niego dwuosobowa ekipa montażowa, która przywiozła ze sobą 7 zamówionych okien. Ekipa montażowa w ciągu 2 – 3 godzin zamontowała okno balkonowe składające się z trzech okien i odstąpiła od montażu pozostałych okien, gdyż jedno z nich różniło się od pozostałych, a kolejne nie pasowały do ramy okiennej. Po około miesiącu do pozwanego przyjechała inna ekipa montażowa z 4 oknami, które miały zostać zamontowane, jednakże montażyści mieli problem z ich montażem i nie dokończyli prac tego samego dnia, a ponadto nie przywieźli ze sobą zamówionych parapetów. Pozwany wyjaśniał, iż ta sama ekipa montażowa przyjechała do niego następnego dnia, nie informując o tym wcześniej pozwanego, który w tym właśnie czasie wychodził wraz z żoną z mieszkania w związku z wcześniejszymi planami. Pozwany podawał, iż w dniu 09.08.2012 r. kiedy do jego mieszkania przyjechał powód, wskazał mu szereg usterek wynikających z błędnego doboru okien oraz ich nieprofesjonalnego montażu. Powód nie chciał zgodzić się z uwagami pozwanego i groził mu, co spowodowało, iż strony nie określiły sposobu rozwiązania sporu. Ponadto pozwany pismem z dnia 14.11.2012 r. podjął decyzję o demontażu zamontowanych okien, z pominięciem okna zamontowanego skrajnie na południe i wezwał powoda do odbioru zdemontowanych okien. Okna zostały zdemontowane i wstawione nowe, a zgodnie z opinią montażyistów montujących nowe okna wady zamontowanych okien uniemożliwiały ich normalne eksploatację. W ocenie pozwanego powód nie wykonał należycie swojego zobowiązania, a zatem nie należy mu się wynagrodzenie w ustalonej przez strony kwocie.

Pismem z dnia 05.08.2014 r. powód zgłosił w niniejszej sprawie roszczenie ewentualne o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kwoty 1.971,42 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 21.08.2012 r. (k. 192).

Pismem z dnia 21.11.2014 r. powód zmodyfikował swoje żądanie ewentualne w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty w wysokości 744,87 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 24.09.2012 r. Powód podawał, iż kwotę tę wyliczył jako sumę kwoty zapłaconej za 3 okna, które nie budzą zastrzeżeń powoda i koszt montażu

tych okien, która wynosi 2.544,87 zł. Kwotę tę powód pomniejszył o uzyskaną już od pozwanego kwotę zaliczki w wysokości 1.800,00 zł, co dało łącznie ostatecznie kwotę 744,87 zł żadaną przez powoda tytułem roszczenia ewentualnego (k. 203).

W toku postępowania dowodowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 12.06.2012 r. powód R. K. zawarł z pozwanym D. Z. umowę montażu 7 sztuk okien oraz 2 sztuk progów drzwiowych. W umowie tej strony ustaliły wynagrodzenie powoda w wysokości 6.400,00 zł, a pozwany zobowiązał się i uścił na poczet wykonywanych prac zadatek w wysokości 1.800,00 zł.

/dowód:

umowa z dnia 12.06.2012 r. –

k. 6 i k. 57;

specyfikacja zamówienia (...) 4 – k. 7;

potwierdzenie zamówienia (...) – k. 8 – 9;

W okresie około miesiąca od dnia podpisania umowy, do mieszkania pozwanego w P. na Osiedlu (...) przyjechała pierwsza

ekipa montażowa, która dostarczyła 7 sztuk okien do zamontowania.

Montażysty powoda zamontowali drzwi balkonowe, składające się z trzech

okien w salonie, ale wobec faktu, iż w pozostałych z przywiezionych okien ujawniły się wady, pracownicy powoda odstąpili od ich zamontowania

i zabrali je z powrotem ze sobą. Na początku sierpnia 2012 r. do pozwanego przyjechała kolejna ekipa montażowa, która przywiozła z sobą pozostałe zamówione okna i przystąpiła do ich montażu, który trwał od godz. 9.00 rano do 21.00 wieczorem i nie został zakończony. Pracownicy powoda, bez wcześniejszej zapowiedzi, przyszedli do mieszkania pozwanego następnego

dnia w celu dokończenia prac i regulacji okien, jednakże pozwany nie

wpuścił ich do mieszkania, gdyż wraz z żoną właśnie wychodził. Pracownicy powoda ponownie przyszedli do mieszkania powoda kolejnego dnia ok.

godz. 9.00 – 10.00 i wyrazili chęć dokończenia prac. Pozwany ponownie im

tego nie umożliwił i stwierdził, iż chce rozmawiać z powodem. Powód

przyjechał do pozwanego 3 dni po montażu, jednakże strony nie ustaliły

zakresu i terminu dokończenia prac.

/dowód:

zeznania świadków:

A. D. – k. 62 – 63;

S. K. – k. 63 – 64;

M. Z. – k. 111 – 113;

zeznania pozwanego – k. 127 – 128;

zeznania powoda – k. 136;

Pismem z dnia 13.08.2012 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty ustalonego w umowie wynagrodzenia. Pozwany pismem z dnia 13.08.2012 r. wezwał powoda do dokończenia prac, a ich termin wyznaczył na dzień 31.08.2012 r.

Kolejnym pismem powód poinformował pozwanego, iż nie ma możliwości dokończenia prac w podanym przez niego terminie i wyznaczył termin ich zakończenia na dzień 06.09.2012 r. prosząc jednocześnie pozwanego o potwierdzenie powyższego terminu. Na to pismo powoda pozwany nie odpowiedział i w związku z tym powód pismem z dnia 03.09.2012 r. wezwał pozwanego do wyznaczenia terminu dokończenia prac.

W reakcji na to ostatnie pismo pozwany oświadczył, iż odstępuje od zawartej umowy. Powód pismem z dnia 10.09.2012 r. poinformował pozwanego, iż odstąpienie od umowy jest bezskuteczne i ponownie wezwał pozwanego do zapłaty umówionego wynagrodzenia. Pismem z dnia 14.11.2012 r. pozwany poinformował powoda o podjęciu decyzji o wymontowaniu okien z uwagi na ich wady i wezwał powoda do odbioru wymontowanych okien.

/dowód:

pismo powoda z dnia 13.08.2012 r. wraz z wezwaniem do zapłaty i potwierdzeniem odbioru – k. 10 – 12, pismo z dnia 27.08.2012 r. z potwierdzeniem odbioru – k. 14 – 15, pismo z dnia 03.09.2012 r. z potwierdzeniem odbioru – k. 16 – 17, pismo z dnia 10.09.2012 r. z potwierdzeniem odbioru – k. 18 – 19;

pismo pozwanego z dnia 13.08.2012 r. – k. 13;

oświadczenie o odstąpieniu od umowy z dnia 04.09.2012 r. – k. 44;

pismo pozwanego z dnia 11.10.2012 r. – k. 45 – 46, pismo z dnia 14.11.2012 r. – k. 54;

Poza 3 sztukami okien zamontowanych w salonie mieszkania pozwanego, które zostały zamontowane w sposób prawidłowy, pozostałe zamontowane przez ekipę montażową powoda okna posiadały istotne wady uniemożliwiające ich normalną eksploatację. Ich dokładnej oceny dokonał w swojej opinii z dnia 24.09.2012 r. na zlecenie pozwanego rzeczoznawca z zakresu technologii drewna dr inż. E. P.. Do wad tych należały między innymi: ocieranie ram mniejszych skrzydeł okien w kuchni i sypialni o zaczepy w części środkowej, rama większego skrzydła okna w kuchni w górnym narożniku nie dotykała do zewnętrznej uszczelki przyłgowej, co powodowało brak szczelności tego okna, okna nie otwierały i nie zamykały się prawidłowo, nie były odpowiednio wyregulowane.

Pozwany wymontował wadliwe okna poza oknami zamontowanymi w salonie. Wymontowane okna składowane były w pracowni pozwanego, na parterze tego samego budynku, a w ich miejsce zamontowano okna z innej firmy.

/dowód:

prywatna opinia dr inż. E. P. z dn. 24.09.2012 r. – 47 – 50;

dokumentacja video załączona się na płycie CD – k. 59;

zeznania świadków:

M. Z. – k. 111 – 113;

A. B. – k. 114;

E. P. – k. 115 – 116;

zeznania pozwanego – k. 127 – 128;

W niniejszej sprawie opracowana została przez biegłego sądowego z zakresu meblarstwa i wyrobów z drewna mgr M. K. opinia z dnia 17.01.2014 r. na okoliczność istnienia wad okien zamontowanych w mieszkaniu pozwanego w P. na Osiedlu (...) latem 2012 r., charakteru tych wad, możliwości normalnego użytkowania tych okien, jak również na okoliczność, czy przedmiotowe okna były fabrycznie nowymi. W swojej opinii biegły ustalił, iż okna zespolone i drzwi balkonowe w salonie otwierają się i uchylają bez zastrzeżeń, a zamontowane zawiasy do uchylania okien funkcjonują należycie i pozwany nie ma uwag do tych okien. Okna 1,5 skrzydłowe w ilości 4 sztuk zamontowane w pozostałych pomieszczeniach mieszkania, które zostały przez pozwanego zdemontowane zostały przez monterów powoda niewłaściwie zamontowane i posiadały wady. W pierwszej kolejności biegły wskazał, iż przy montażu okien była konieczność dokonania wstępnej regulacji okien przed ich wbudowaniem, tym bardziej, że występowały spory co do jakości zamykania okien. Biegły stwierdził, że jeżeli trudności z zamykaniem i otwieraniem okien występują, to winno się wymienić zawiasy na nowe wolne od wad, a następnie ponownie zamontować i wyregulować okna. Zdaniem biegłego skoro powód zabierał już raz okna z miejsca budowy do poprawki, to wtedy właśnie powinien był dokonać przeglądu jakościowego zamykania się okien i ich wstępnej regulacji. Należało usunąć występujące wady przed wbudowaniem okien, co było możliwe przez wymianę zawiasów i regulację w chwili montażu. Gdyby czynności te zostały wykonane, możliwe byłoby ponowne wykorzystanie tych okien i ich montaż. Biegły zaznaczył, iż sporządzając niniejszą opinię nie opierał się na opiniach, które znajdowały się w aktach sprawy a wykonał ją w oparciu o własne doświadczenie, oględziny i badania.

Później biegły M. K. sporządził też opinię uzupełniającą z dnia 30.06.2014 r. W opinii tej biegły stwierdził jednoznacznie, iż poza oknami zamontowanymi w salonie, do których nie ma zastrzeżeń i które nadal użytkowane są przez pozwanego, pozostałe 4 okna posiadają istotne wady za które odpowiedzialny jest wykonawca robót, tj. powód i nie nadają się one do montażu.

/dowód:

opinia biegłego sądowego M. K. z dnia 17.01.2014 r. – k. 150 – 155, opinia uzupełniająca z dnia 30.06.2014 r. – k. 181 – 183;

Za prawidłowo zamontowane okna w salonie powód zapłacił łącznie kwotę 1.192,83 zł. Koszt robocizny wynosił natomiast 1.352,04 zł.

/dowód:

umowa z dnia 12.06.2012 r. – k. 6 i 57;

specyfikacja zamówienia (...) 2 – k. 205;

potwierdzenie zamówienia (...) – k. 206 – 209;

Sąd zważył:

Bezspornym w niniejszej sprawie było, iż strony w dniu 12.06.2012 r. strony zawarły umowę montażu 7 sztuk okien oraz 2 sztuk progów drzwiowych. W umowie tej strony ustaliły wynagrodzenie powoda w wysokości 6.400,00 zł, a pozwany uścił na poczet wykonywanych prac zadatek w wysokości 1.800,00 zł.

Spór sprowadzał się zatem do tego w jakim zakresie pozwany należycie wywiązał się z zawartej umowy i czy wobec tego przysługuje mu od pozwanego wynagrodzenie za wykonane prace i w jakiej wysokości. Rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie Sąd wydał w oparciu o zgromadzone w sprawie materiały dowodowe w postaci przedłożonych przez strony dokumentów, których autentyczność nie była kwestionowana, zeznania świadków (A. D., S. K., M. Z., A. B., E. P.) i stron, które były spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniały oraz na opinii biegłego sądowego z zakresu meblarstwa i (...) z (...), która ostatecznie także nie była kwestionowana przez strony w jej zasadniczych ustaleniach.

Na wstępie wskazać należy, wobec oświadczeń powoda złożonych na ostatnim etapie nin. sprawy, iż powód może zgłosić w pozwie żądanie ewentualne na wypadek nieuwzględnienia żądania głównego. O żądaniu ewentualnym można mówić wówczas, gdy obok żądania głównego wysunięto w pozwie żądanie drugie jako ewentualne, o którym sąd może orzec tylko wtedy, gdy nie przyjmuje za uzasadnione żądania pierwszego (tak: orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 07.09.1960 r., 2 CR 366/59, (...) 1961, nr 12, s. 424 i n.). Jeżeli w chwili orzekania (art. 316 w związku z art. 187 § 1 pkt 1 kpc) żądanie pierwotne pozostaje aktualne, sąd orzeknie o tym żądaniu.

Zgłoszone przez powoda w niniejszej sprawie żądanie ewentualne o zasądzenie na jego rzecz kwoty w wysokości 744,87 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 24.09.2012 r. jest w istocie nie żądaniem drugim jako ewentualnym, ale częścią żądania pierwotnego, o którym można było orzec.

Zgodnie z art. 627¹ kc do umowy zawartej, w zakresie działalności przedsiębiorstwa przyjmującego zamówienie, z osobą fizyczną, która zamawia dzieło, będące rzeczą ruchomą, w celu niezwiązanym z jej działalnością gospodarczą ani zawodową, stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży konsumenckiej. W okolicznościach niniejszej sprawy pozwany zawarł z powodem będącym przedsiębiorcą umowę o dzieło polegające na dostarczeniu i montażu 7 sztuk okien i dwóch progów drzwiowych w mieszkaniu pozwanego na osiedlu (...) w P., co było w istocie w niniejszej sprawie bezsporne. Mając to na względzie, w niniejszej sprawie zastosowanie miały regulacje ustawy z dnia 27.07.2012 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 i 4 ww. ustawy jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość towaru zgodnego z umową oraz rodzaj i stopień stwierdzonej niezgodności, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie naraziłby kupującego inny sposób zaspokojenia. Jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy; od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna.

Mając powyższe na względzie w okolicznościach niniejszej sprawy wskazać należy, iż zgromadzony materiał dowodowy, w tym w szczególności opinia biegłego sądowego M. K. jednoznacznie wskazuje, iż powód nie wywiązał się w sposób należyty z zobowiązania wynikającego z zawartej pomiędzy stronami umowy. Biegły w swojej opinii jednoznacznie stwierdził, iż poza oknami zamontowanymi w salonie, tj. trzema oknami balkonowymi, do których biegły nie ma zastrzeżeń pozostałe 4 okna posiadają istotne wady za które odpowiedzialny jest wykonawca robót, tj. powód i nie nadają się do montażu. W ocenie Sądu powyższe ustalenia biegłego znajdują potwierdzenie także w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Do prawidłowości montażu i stanu technicznego 3 sztuk okien balkonowych nie ma też zastrzeżeń sam pozwany, który jak sam przyznał nadal je użytkuje.

Z przytoczonych wyżej przepisów oraz okoliczności faktycznych niniejszej sprawy wynika, iż skoro 3 z 7 sztuk montowanych w mieszkaniu powoda okien funkcjonują prawidłowo, to nie może być mowy o całkowitym niewywiązaniu się przez powoda z zawartej umowy, a zatem w ocenie Sądu nie może być w tej sytuacji też mowy o odstąpieniu od niej przez pozwanego, który może w tym przypadku żądać jedynie obniżenia ceny za wykonywaną usługę dokonując zapłaty za część wykonanych prac. Skoro bowiem powód wywiązał się prawidłowo i bez zastrzeżeń z części swojego zobowiązania, tj. w zakresie montażu 3 sztuk okien balkonowych w salonie pozwanego, to za tę prawidłowo wykonaną część prac należy mu się wynagrodzenie. Wynagrodzenie to obejmowało zakup i montaż 3 sztuk okien balkonowych. Wynagrodzenie należne powodowi Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień powoda zawartych w piśmie procesowym z dnia 21.11.2014 r., które znalazły pełne potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym w postaci potwierdzenia zamówienia (...), z którego wynika, iż powód poniósł koszty związane z zakupem tychże okien w łącznej wysokości 1.192,83 zł oraz treści zawartej między stronami umowy, z której wynika, iż koszt robocizny za prawidłowo zamontowane okna wynosił 1.352,04 zł. Po dodaniu tych kwot i odjęciu zapłaconego już przez pozwanego zadatku w wysokości 1.800,00 zł Sąd ustalił należną powodowi kwotę wynagrodzenia na 744,87 zł.

Zasądzając powyższą kwotę Sąd na podstawie art. 359 § 2 w zw. z art. 481 kc zasądził na rzecz powoda ustawowe odsetki liczone od dnia 24.09.2012 r., tj. z upływem 14 dni od dnia, w którym powód wystosował do pozwanego ponowne pismo o wyznaczenie terminu dokończenia prac.

Dalej idące powództwo jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.

Podstawę orzeczenia o kosztach stanowił art. 100 kpc uznając, iż w niniejszej sprawie obie strony wygrywają i przegrywają jednocześnie. Z żądanej kwoty głównej 4.600,00 zł, zasądzona została kwota 744,87 zł stanowiąca 16% wartości przedmiotu sporu objętej żądaniem głównym. Zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu, strony powinny ponieść jego koszty w takim stopniu, w jakim przegrały sprawę, a zatem powód w 84%, a pozwany w 16%. Koszty procesu po stronie powoda wynosiły łącznie 1.247,00 zł. Na sumę tę składały się kwoty: 230,00 zł tytułem wpisu sądowego, 600,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 400,00 zł tytułem uiszczonej przez powoda zaliczki na opinię biegłego. Obliczając, iż powód wygrał niniejsze postępowanie w 16% należna powodowi od pozwanego suma kosztów wyniosła 199,52 zł. Koszty procesu po stronie pozwanego wynosiły łącznie 1.412,25 zł. Na sumę tę składały się kwoty: 600,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 1.300,00 zł tytułem uiszczonej przez powoda zaliczki na opinię biegłego pomniejszoną o zwróconą mu z tego tytułu kwotę 504,75 zł. Obliczając, iż pozwany wygrał niniejsze postępowanie w 84%, należna pozwanemu od powoda suma kosztów wyniosła 1.186,29 zł. Stąd też po pomniejszeniu tej kwoty o sumę kosztów należnych powodowi,

tj. 199,52 zł, Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 986,77 zł.